

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Micomare s.r.o.**
IČO 08751081
sídlem Skokanská 2479/7, 169 00 Praha 6
zastoupena: Mgr. Matejem Kozou, advokátem
sídlem Milady Horákové 116/109, 160 00 Praha 6

proti

žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Květná 504/15, 603 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2022, č. j. SZPI/BX172-24/2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Podanou žalobou se žalobkyně (v době podání žaloby pod firmou Cheveki, s.r.o.) domáhá přezkoumání rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ústředního inspektorátu (žalovaná), ze dne 15. 12. 2022, č. j. SZPI/BX172-24/2022, kterým žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zamítla žalobkynino odvolání a potvrdila rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Praze (správní orgán prvního stupně), ze dne 20. 9. 2022, č. j. SZPI/BX172-21/2022, kterým správní orgán prvního stupně uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, a uložil jí pokutu ve výši 10 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. Vytýkaný přestupek spočívá v tom, že žalobkyně coby prodávající prostřednictvím internetové stránky www.jadon.cz od blíže neurčeného data až do 28. 4. 2022 nabízela k prodeji konopný olej Jadon OIL CAPS 90 cps. – 15 mg CBD a vit. B12, aniž by spotřebiteli poskytla povinné informace podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb., o doplňcích stravy a složení potravin, a podle čl. 9 odst. 1 ve spojení s čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Konkrétně u zboží chyběly:
- informace o seznamu složek;
 - informace o čistém množství potraviny;
 - informace o jméně nebo obchodním názvu a adrese provozovatele potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodním názvem je potravinu uváděna na trh;
 - informace, že se jedná o doplněk stravy;
 - varování před překročením doporučeného denního dávkování;
 - upozornění, aby byly výrobky uloženy mimo dosah dětí;
 - upozornění, že doplňky stravy nejsou náhradou pestré stravy.

II. Řízení předcházející podané žalobě a napadené rozhodnutí

3. Správní orgán prvního stupně provedl na internetových stránkách žalobkyně kontrolní nákup, na jeho základě zahájil dne 14. 2. 2022 kontrolu. Při kontrole webových stránek žalobkyně prováděné dne 28. 4. 2022 uložil správní orgán prvního stupně opatřením žalobkyni povinnost doplnit do tří dnů ke kontrolované potravíně povinné informace podle čl. 9 odst. 1 písm. b), e) a h) nařízení (EU) č. 1169/2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, a informaci podle § 3 odst. 1 písm. a), f), g) a h) vyhlášky č. 58/2018 Sb., o doplňcích stravy a složení potravin.
4. Po ukončení kontroly vydal správní orgán prvního stupně příkaz, kterým uznal žalobkyni vinnou z popsaného přestupku a uložil jí pokutu ve výši 10 000 Kč (příkaz ze dne 16. 8. 2022, č. j. SZPI/BX172-16/2022). Proti příkazu podala žalobkyně odpor, a proto se příkaz zrušil. Posléze dne 20. 9. 2022 vydal správní orgán prvního stupně výše popsané rozhodnutí a uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku, jelikož od blíže neurčeného data až do dne 28. 4. 2022, kdy správní orgán prvního stupně vydal opatření k doplnění informací, neuváděla u potraviny povinné informace.
5. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaná rozhodnutím napadeným touto žalobou zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že základní požadavky na poskytování povinných informací při nabízení balených potravin k prodeji na dálku jsou uvedeny v čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení. Podle tohoto ustanovení musejí být povinné informace o potravinách, s výjimkou údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. f) nařízení (což je datum minimální trvanlivosti nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

datum použitelnosti) k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku. V případě využití jiných vhodných prostředků musí být tyto povinné informace o potravinách poskytnuty, aniž by provozovatel potravinářského podniku přenášel na spotřebitele dodatečné náklady. Zároveň podle čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení musejí být veškeré informace k dispozici i v okamžiku doručení.

6. Těmito povinnými informacemi podle písm. a) jsou jednak informace uvedené v čl. 9 nařízení, jednak informace vycházející ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy. Požadavky této směrnice byly transponovány do vyhlášky č. 58/2018 Sb.
7. Zmiňované povinné informace musí být spotřebiteli k dispozici před dokončením nákupu, nestačí je uvést na obalu či v příbalovém letáku. Proto nemá pro posouzení věci relevanci, zda součástí balení výrobku doručovaného po kontrolním nákupu byl příbalový leták, popř. jaké informace obsahoval. Stejně nadbytečné by bylo i provedení výsledku inspektorek SZPI, které byly přítomny při rozbalování kontrolního nákupu.
8. Žalovaná neshledala důvodnou žádnou z odvolacích námitek – ohledně neurčitěho vymezení skutku, nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí a nedostatečného časového vymezení, kdy žalobkyně přestupek páchala. Rovněž se žalovaná ztotožnila s výší uloženého trestu.

III. Žaloba

9. Žalobkyně v podané žalobě navrhuje, aby soud zrušil rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalobkyniny námitky lze rozdělit do dvou žalobních bodů.
10. Zprvce nebyl podle žalobkyně dostatečně zjištěn skutkový stav a správní orgány nedůvodně zamítly žalobkyniny návrhy a provedení dokazování. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb. se kromě požadavků na označování balených potravin stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím označování potravin a požadavků upravených v zákoně uvedou na obalu pro spotřebitele informace, které jsou uvedeny pod písm. a), f), g), h) (tj. informace, jejichž absence je žalobkyni vytýkána). Správní orgány vůbec nezjišťovaly povinné údaje uvedené na obalu výrobku. Správní orgány nedůvodně zamítly návrh na provedení dokazování příbalovým letákem a obalem produktu a tento závěr nedostatečně odůvodnily. Žalobkyně chtěla těmito důkazními prostředky prokázat, které povinné informace měl spotřebitel k dispozici v okamžiku doručení produktu.
11. Zadruhé se správní orgány dopustily nesprávného právního posouzení. Povinnost označování stanovenou v § 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb. lze splnit tím, že jsou povinné informace uvedeny na obalu produktu. Rovněž čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení stanoví, že veškeré povinné údaje musí být k dispozici k okamžiku doručení.
12. Pouze údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 musí být k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky. Tento nedostatek žalobkyně odstranila v průběhu správního řízení. Žalobkyně napadá právní posouzení pouze ohledně té části povinných údajů, jejichž nedodržení je jí kladeno za vinu v souvislosti s rozporem s vyhláškou č. 58/2018 Sb., neboť má za to, že tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

povinností lze splnit i uvedením na obalu. Je tak nesprávný závěr, že povinné údaje stanovené ve vyhlášce č. 58/2018 Sb. nemohou být uvedeny na obalu produktu.

IV. Vyjádření žalované

13. Žalovaná ve svém vyjádření nesouhlasila s žalobou a navrhla její zamítnutí.
14. Nařízení v čl. 14 odst. 1 písm. a) stanoví, že povinné informace o potravinách musejí být k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musejí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku. Žalobkyně se účelově snaží rozdělit jednotlivé informace o potravině – tedy že na údaje podle čl. 9 odst. 1 nařízení a na údaje podle vyhlášky č. 58/2018 Sb. platí odlišný režim. Tento názor však není správný. Povinnými informacemi o potravinách podle čl. 14 nařízení se rozumí nejen informace uvedené v čl. 9 nařízení, ale i informace vycházející ze směrnice 2002/46/ES, která je transponována do vyhlášky č. 58/2018 Sb.
15. Povinné informace o potravině nabízené k prodeji komunikačními prostředky na dálku musejí být spotřebiteli k dispozici ještě před dokončením nákupu tak, aby spotřebitel ještě před uzavřením smlouvy byl seznámen se všemi potřebnými údaji, na základě nichž se může kvalifikovaně rozhodnout, zda si potravinu zakoupí či nikoli. Informace nestačí uvést na obalu či v příbalovém letáku. Proto není v této věci relevantní, jaké údaje jsou uvedeny na obalu a v příbalovém letáku. Kontrola byla zaměřena na poskytování informací na žalobkyniných internetových stránkách. Nebylo tak třeba provádět další dokazování, jak navrhovala žalobkyně.
16. Shodnou problematikou se zabýval Městský soud v Praze již v rozsudku ze dne 12. 1. 2023, č. j. 3 A 78/2020-62 a podpořil závěry, které nyní žalovaná zastává.

V. Replika

17. V replice žalobkyně prohloubila svou argumentaci ohledně druhého žalobního bodu – nesprávného právního posouzení.
18. Z čl. 14 odst. 1 nařízení plyne, že existují dva okruhy povinných informací a údajů, které musí být spotřebiteli poskytnuty. První skupina informací musí být poskytnuta před dokončením nákupu [„*povinné informace o potravinách*“ podle čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení]. Výčet těchto informací je obsažen v čl. 9 odst. 1 nařízení. O tom svědčí i výjimka z povinnosti poskytovat tyto údaje předem stanovená v čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení pro údaje o datu minimální trvanlivosti a datu použitelnosti.
19. Druhá skupina informací musí být poskytnuta v okamžiku doručení zboží [„*veškeré povinné údaje*“ podle čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení]. Tyto povinné údaje zahrnují i zmíněnou výjimku ohledně data minimální trvanlivosti a použitelnosti. Rovněž sem spadají další povinné údaje stanovené v čl. 10 nařízení, k nimž lze přiřadit rovněž označování doplňků stravy podle vyhlášky č. 58/2018. Povinnost uvádět údaje na obalu stanovená v § 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb. koresponduje s čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení. Opačný výklad, který zastává žalovaná, jde proti úmyslu zákonodárce, neboť by písm. b) v čl. 14 odst. 1 postrádalo smyslu a rovněž by se tím popíralo znění § 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb.
20. Nemusí-li mít spotřebitel před dokončením nákupu k dispozici údaj o datu minimální trvanlivosti nebo použitelnosti potraviny, tím méně je opodstatněn závěr, že spotřebitel

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

musí mít před dokončením nákupu k dispozici varování před překročením doporučeného denního dávkování, upozornění, aby byly výrobky uloženy mimo dosah dětí, nebo upozornění, že doplňky stravy nejsou náhradou pestré stravy. Vyhláška č. 58/2018 Sb. veškerá tato upozornění váže k obalu potraviny, protože účelem těchto upozornění je varovat spotřebitele v době, kdy řeší uskladnění potraviny, její konzumaci apod., což je v souladu i s čl. 14 odst. 1 písm. b) nařízení, který váže splnění veškerých povinných údajů právě na okamžik doručení, kdy se spotřebiteli dostane do dispozice obal výrobku obsahující potřebná upozornění. Žalobkyni nelze trestat za to, že spotřebiteli před dokončením nákupu neposkytla tyto informace, protože tato povinnost žalobkyni z čl. 9 odst. 1 nařízení neplyne.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení vyslovili s tímto postupem souhlas a soud ani neprováděl dokazování podle § 77 odst. 1 s. ř. s.
22. Žaloba není důvodná.

VI.1. Povinnost uvádět informace o potravinách při prodeji na dálku

23. Soud se nejprve zabývá druhou žalobní námitkou týkající se nesprávného právního posouzení věci, protože od jejího řešení se následně odvíjí odpověď na první žalobní námitku.
24. Soud tuto žalobní námitku nepovažuje za důvodnou.
25. Žalobkyně se dopustila přestupku podle § 17 odst. 2 písm. c) zákona o potravinách a tabákových výrobcích, podle něhož se provozovatel potravinářského podniku dopustí přestupku tím, že jiným jednáním, než je uvedeno v písmeni a), v písmeni b), v odstavci 1 písm. g) nebo z), v odstavci 4 nebo v odstavci 5, nesplní povinnost podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího požadavky na potraviny nebo mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která je vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv nebo ve Sbírce zákonů.
26. Mezi tyto přímo použitelné předpisy EU patří i nařízení EU č. 1169/2011. To v čl. 14 odst. 1 písm. a) a b) stanoví, že:

„Aniž jsou dotčeny požadavky na informace stanovené v článku 9, v případě balených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku:

- a) povinné informace o potravinách, s výjimkou údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. f), musí být k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku. V případě využití jiných vhodných prostředků musí být povinné informace o potravinách poskytnuty, aniž by provozovatel potravinářského podniku přenášel na spotřebitele dodatečné náklady;*
- b) veškeré povinné údaje musí být k dispozici v okamžiku doručení.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

27. Žalobkyni je vytýkáno, že nepostupovala v souladu s citovaným písm. a) nařízení tím, že neuváděla při prodeji na dálku tyto povinné informace podle čl. 9 odst. 1 nařízení: seznam složek [písm. b)], čisté množství potravin [písm. e)], jméno nebo obchodní název a adresu provozovatele potravinářského podniku uvedeného v čl. 8 odst. 1 [písm. h)].
28. Dále je žalobkyni kladeno za vinu i porušení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb., která stanoví, že kromě požadavků na označování balených potravin stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím označování potravin (tj. včetně nařízení) a požadavků upravených v zákoně se na obalu pro spotřebitele uvedou informace stanové pod písmeny a) až l). Žalobkyně podle správních orgánů v rozporu s tímto ustanovením neuváděla tyto informace: v názvu potravin slova „doplňek stravy“ [písm. a)], varování před překročením doporučeného denního dávkování [písm. f)], upozornění, aby byly výrobky uloženy mimo dosah dětí [písm. g)], upozornění, že doplňky stravy nejsou náhradou pestré stravy [písm. h)].
29. Žalobkyně je názoru, že čl. 14 odst. 1 nařízení stanoví při prodeji na dálku povinnost uvádět pouze údaje uvedené v čl. 9 nařízení, nikoli i údaje stanovené v § 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018. Ve skutkově obdobné věci dospěl třetí senát Městského soudu v Praze k závěru, že při prodeji na dálku je nutné uvádět i údaje stanovené ve vyhlášce (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2023, č. j. 3 A 78/2020-62). Soud se s názorem třetího senátu ztotožňuje a nevidí důvod se od něj odchýlovat.
30. Pro posouzení žaloby je stěžejní vyložit pojem *povinné informace o potravinách*. Výše citovaný čl. 14 nařízení v písm. a) stanoví, že v případě balených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku musí být *povinné informace o potravinách*, s výjimkou údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. f), (tj. datum minimální trvanlivosti nebo použitelnosti) k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty jinými vhodnými prostředky jasně určenými provozovatelem potravinářského podniku. Oproti tomu podle písm. b) musí být *veškeré povinné údaje* k dispozici v okamžiku doručení.
31. Co se rozumí pojmem *povinné informace o potravinách* stanoví čl. 2 odst. 2 písm. c) nařízení: „Dále se rozumí: ‚povinnými informacemi o potravinách‘ údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty na základě předpisů Unie“. Tímto předpisem EU stanoví údaje, které musí být spotřebiteli poskytnuty, není jen nařízení, které povinné údaje stanoví v čl. 9, ale např. i směrnice 2002/46/ES, jejíž požadavky byly transponovány do vyhlášky č. 58/2018 Sb. Pakliže tato vyhláška v čl. 3 odst. 1 stanoví údaje, které musí být spotřebiteli poskytnuty, stále se jedná o údaje, které musí být spotřebiteli poskytnuty na základě předpisů EU. Proto musí být i tyto údaje při prodeji na dálku poskytnuty spotřebiteli před dokončením nákupu a musí být uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo poskytnuty jinými vhodnými prostředky v souladu s čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení.
32. Smyslem povinnosti uvádět takto široký rozsah údajů i při prodeji na dálku je zajistit, aby měl konečný spotřebitel při nákupu prostřednictvím komunikačních prostředků na dálku k dispozici stejné informace jako při osobním nákupu v kamenné prodejně, tj. aby mu byly informace přístupné ještě před uskutečněním samotného nákupu (shodně rozsudek Městského soudu v Praze 3 A 78/2020-62). Tomu odpovídá i znění recitálu 27 nařízení, který deklaruje důvod přijetí právní úpravy a podle kterého „[p]ro zajištění poskytování informací o potravinách je třeba zvážit všechny způsoby dodávání potravin spotřebiteli, včetně prodeje potravin komunikačními prostředky na dálku. Ačkoliv je zřejmé, že by všechny potraviny

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

dodávané prostřednictvím prodeje na dálku měly splňovat stejné informační požadavky jako potraviny prodávané v obchodech, je třeba objasnit, že by v těchto případech příslušné povinné informace o potravinách měly být k dispozici před dokončením nákupu.“

33. Při tomto výkladu čl. 14 odst. 1 písm. a) nařízení se povinnost stanovená v písm. b) nestává zbytečnou. Požadavek, aby měl spotřebitel k dispozici *veškeré povinné údaje* v okamžiku doručení se týká povinností stanovených vnitrostátními opatřeními, které mohou členské státy stanovit nad rámec údajů vyžadovaných právními předpisy EU. Členské státy totiž mohou podle čl. 39 nařízení vedle povinných údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 a v článku 10 nařízení postupem podle článku 45 přijmout opatření ukládající pro určité druhy nebo skupiny potravin povinnost uvádět další povinné údaje, je-li to opodstatněné alespoň jedním z důvodů, kterými jsou ochrana veřejného zdraví, ochrana spotřebitele, předcházení podvodům a ochrana práv průmyslového a obchodního vlastnictví, uvádění provenience, chráněného označení původu a předcházení nekalé soutěži.
34. Žalobkyně tak měla povinnost poskytovat spotřebiteli při prodeji na dálku nejen údaje podle čl. 9 odst. 1 nařízení (seznam složek, čisté množství potraviny, jméno nebo obchodní název a adresu provozovatele potravinářského podniku uvedeného v čl. 8 odst. 1), ale i údaje podle čl. 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb. (v názvu potraviny slova „doplňek stravy“, varování před překročením doporučeného denního dávkování, upozornění, aby byly výrobky uloženy mimo dosah dětí, upozornění, že doplňky stravy nejsou náhradou pestré stravy).

VI.2. Nedostatečné zjištění skutkového stavu a opomenuté důkazy

35. Soud se dále zabývá prvním žalobním bodem, podle něhož správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav a nedůvodně zamítly žalobkynin návrh na provedení dokazování.
36. Ani tato žalobní námitka není důvodná.
37. V předchozí části odůvodnění dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla povinna poskytovat spotřebiteli povinné údaje při prodeji na dálku již před dokončením nákupu. Není proto rozhodné, zda žalobkyně tyto údaje uváděla na obalu výrobku nebo v příbalovém letáku tak, aby je spotřebiteli poskytla v okamžiku doručení zboží.
38. Správní orgány proto postupovaly správně, když zjistily skutkový stav pouze v rozsahu, zda žalobkyně poskytovala spotřebitelům požadované informace prostřednictvím svých internetových stránek při prodeji na dálku. Takto zjištěný skutkový stav poskytoval dostatečnou oporu pro učiněné právní závěry. Provádění dalšího dokazování, jak navrhovala žalobkyně (obalem výrobku, příbalovým letákem, výsledkem úředních osob správního orgánu prvního stupně, které výrobek rozbalily po jeho doručení) by bylo nadbytečné, což je jedním z důvodů, pro které lze ve správním řízení neprovést důkaz navržený účastníkem řízení (rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2019, č. j. 2 As 66/2018–70).

VI.3. Promlčení přestupkové odpovědnosti a příznivější právní úprava

39. Pro úplnost soud uvádí, že z úřední povinnosti přihlédl k tomu, zda se po spáchání přestupku nezměnila právní úprava tak, že by byla pro žalobkyni příznivější. Taková situace nenastala – změnou neprošla relevantní úprava zákona o potravinách a tabákových výrobcích [§ 17 odst. 2 písm. c), § 17f písm. c)], relevantní úprava vyhlášky č. 58/2018 Sb. (§ 3 odst. 1), relevantní úprava nařízení č. 1169/2011 [čl. 2 odst. 2 písm. c), čl. 9 odst. 1, čl. 14 odst. 1] ani jiná ustanovení upravující přestupkovou odpovědnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

40. Kromě toho soud přihlédl i k možnému promlčení odpovědnosti za přestupek. Promlčecí doba je tříletá [§ 30 písm. b) zákona č. 250/2016 sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich] a počala běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku (§ 31 odst. 1 přestupkového zákona), tj. po 28. 4. 2022. Její běh byl přerušen mj. doručením příkazu nebo vydáním prvostupňového rozhodnutí, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku, poté začala běžet nová promlčecí doba [§ 32 odst. 2 písm. b) přestupkového zákona]. Žalobkyně byla pravomocně uznána vinnou ze spáchání přestupku dne 15. 12. 2022. Promlčecí doba tak neuplynula.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Soud závěrem shrnuje, že žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou, a proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
42. Žalobkyně měla povinnost poskytovat spotřebiteli při prodeji na dálku nejen údaje podle čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1169/2011, ale i údaje podle čl. 3 odst. 1 vyhlášky č. 58/2018 Sb. Nařízení totiž ve svém čl. 2 odst. 2 písm. c) stanoví, že povinnými informacemi o potravinách se rozumí údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty na základě předpisů EU. Tímto předpisem je rovněž směrnice 2002/46/ES, jejíž požadavky byly transponovány do vyhlášky č. 58/2018 Sb.
43. Proto není pro posouzení žalobkynina jednání relevantní, zda žalobkyně uváděla informace na obalu výrobku nebo v příbalovém letáku. Dokazování těchto skutečností je nadbytečné a správní orgány zjistily skutkový stav v dostatečném rozsahu pro posouzení žalobkynina jednání.
44. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalované žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.